

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 375.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139982999098016/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

det kun skee ved min Faders Død? — eller efter en Rejse til Helvede? — Da jeg ejer Guds Fred — hvorfor skal saa Hjertet lukke sig — skjønt baade Jord og Himmel er Herlighedens Hjær. — Det, som Sværmerne forgjæves søger og omstyrter Verden for at naa, — det naaer da hellerikke den Troende ved Tro alene — der vil mere til, Hjertet skal holde sig aabent, — først skal vel Hjertets Kjærlighed fylde Jord og Himmel, før det vover sig saa vidt. Hernede i Tiden vil det hastigt lukke sig om sin Fred. Det varer vist heller ikke længe denne Gang — —

Det varede dog flere Dage, — vel ikke i samme Styrke, men dog saadan, at Mindet derom næsten blev til Virkeligheden igjen. Og han takkede Gud atter og atter, fordi han saa stærkt og aabenbart havde oplevet, at Sorger og Lidelser for den Troende, naar de var værst, kun kunde føre til en saadan salig Stund, kortvarig vel, men fuld af Forjættelse.

Paa denne Tid kom der en Dag en Mand ind paa Borgen og bad om at faa Doktor Martin i Tale. Vagten vidste ikke, hvem Doktor Martin var, men blev saa underrettet om, at det var Doktor Luther. Den Fremmede syntes vel at være en yngre Mand, men saae baade forgrammet og forkommen ud.

Det varede noget, før Martin Luther kjendte Tilio, efterat denne var traadt ind i hans Værelse.

»Tag jer et Sædel« sagde Doktoren.

Det gjorde Tilio, man sad saa en Stund uden at sige noget.

»Jeg troede, jeg kunde tale med jer, Doktor Martin,« yrede han endelig. »Men det kan jeg nok alligevel ikke.«

»Ikke det. — I talte engang meget om en stor Forandring, I vilde opleve. Har I saa gjort det i Løbet af de fem Aar, siden vi sidst saaes?«

»Ikke til det Bedre, Doktor Martin.«

»Hm. — Jeg har oplevet en Forandring i de samme Aar. Men jeg veed hellerikke, om det er en Forbedring. Før kaldte Folk mig Doktor Martin. Nu siger de Doktor Luther.«

»Jeg har mærket det,« sagde Tilio. »Jeg huskede det blot ikke i Øjeblikket.«

»Ja, mig er det lige godt.«

»Men maa jeg spørge jer, Doktor Luther — — hvad har